

fig i den Henseende, trods Udtalelserne af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds. — Den høitærede Minister fremsatte en Erindring med Hensyn til Forslaget under Nr. 11 til § 6, idet han gjorde opmærksom paa, at Stopningen kunde maaste finde Sted af Andre end Skibsinspektøren, navnlig af Politimesteren, og i det Tilfælde kunde det ikke forlanges, at Skibsinspektørens Kjendelse skulde afgives inden 24 Timer efter Stopningen. Jeg vil ikke benegte, at Stopningen kan finde Sted af Andre end Skibsinspektøren; men den Stopning, hvorom der er Tale i § 6, er, ialtsald saavidt jeg kan se, kun den, der foranlediges af Skibsinspektøren. § 6 siger nemlig, at Skibsføreren kan bevirke Skibets midlertidige Stopning. Naar det saa i umiddelbar Forbindelse dermed siges, at hans Kjendelse skal afgives senest inden 24 Timer efter, at Skibets Udklarering er standset, saa er jeg gaadet ud fra, at det kun kan forstaaes om den Stopning, der omtales umiddelbart iforveien, altsaa den af Skibsinspektøren foranledigede Stopning. Hvis der altsaa skulde have fundet en Standning Sted tidligere, foranlediget navnlig af Politimesteren, vil der ikke kunne være Spørgsmaal om at regne Fristen for Skibsinspektørens Kjendelse derfra. Med disse Bemærkninger skal jeg altsaa anbefale Thinget at følge Udvalgets Flertal, forsaavidt jeg hører dertil. Ellers vil jeg meget anbefale at følge Udvalgets Ordfører.

Indenrigsministeren (Steel): Jeg skal ikke gjøre Forsøg paa at fængsle det ærede Things Opmærksomhed i længere Tid paa dette Tidspunkt. Jeg har Jølelsen af, at det saa kunde indtræffe ligesom paa et tidligere Tidspunkt under disse Forhandlinger, at der ikke var mange Tilhørere i det Hele. Jeg skal derfor bestræbe mig for at udtale mig i Korthed, saameget mere som jeg gjentagende har havt Velighed til, som jeg haaber nogenlunde tydelig, at betegne mit Standpunkt til Sagen. Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen) kom tilbage paa Spørgsmaalet om hans og min Forstaaelse af § 1. Jeg skal her kun indskrænke mig dertil, at, naar jeg har fremfat Lovforslaget med § 4, saaledes som den er vedtaget i Landsthinget, er Følgen deraf, at jeg, hvis Lovforslaget maatte blive til Lov, skal gennemføre Loven loyalt med de Bestemmelser, der indholdes deri, ogsaa ligeoverfor Spørgsmaalet om den indenrigske Skibsfart. Naar jeg har sagt, at de Ulykkestilfælde, der foregaa paa den indenrigske Omraade, ikke tilbrage sig stor Opmærksomhed, hvorimod selvsølgelig Efterretningen om et stort Skibs Stranding gjenslyder ikke alene i Aviserne, men blandt Folk hele Landet over, har jeg ikke dermed ment, at et saadant Ulykkestilfælde, der indtræffer ved den mindre, indenrigske Skibsfart, ikke skulde blive kjendt, men kun at det ster ialmin-

delighed paa en ganske sædvanlig Maade gennem Ulykkestilfælde i en eller anden Provindsavis, hvorfra det saa gaar over i andre Aviser uden at blive Gjenstand for stor Opmærksomhed. Derfor kan der passere en hel Del af den Slags Tilfælde, uden at man for længere Tid har i Erindring, at noget Sligt er foregaaet. — Naar det ærede Medlem dernæst sagde, at det ikke var den Bestræbelse gennem Lovgivning at træffe Foranstaltninger til Forebyggelse af ulykkelige eller uheldige Tilfælde, som han ikke med fuld Tilslutning vilde understøtte, men det var det Tilsyn, man forlangte med Overholdelse af disse Regler, han havde Noget imod, vil jeg dog bemærke, at det her ikke er første Gang, man ordner et saadant Tilsyn med Overholdelse af særlige Regler, som man træffer til Forebyggelse af Misbrug; jeg skulde tage meget feil, om det ærede Medlem ikke selv — jeg skal ikke komme ind paa at nævne Exempler, — har været med til at stemme for Ordningen af et saadant Tilsyn tidligere. — Det Spørgsmaal — man kalde det nu Hensynet til det Humane ligeoverfor hvad der vedrører Interesserne, eller hvad man vil — som idelig kommer igjen, nemlig, om de Grunde, der kunne fraraade at udvide denne Lov eller beholde dens Bestemmelser om Skibes Belasting, blev igjen bragt paa Dntale af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (Sage), som bestandig føler sig noget berørt, naar jeg har tilladt mig at fremdrage, at dette Moment er der, og det bliver der, og jeg tror, det faar en større Vægt, end det bør have; men naar det ærede Medlem har udtalt sig om disse Punkter, forekommer det mig rigtignot, at han hver Gang har givet nye Beviser for, at det er et Forhold, som virkelig er tilstede, at Hensynet til det Humane og Hensynet til Interesserne komme til at staa imod hverandre her, og min Jølelse er det nu, at det Humane, mere end tilberligt, har maattet vige for Hensynet til Interessen. Naar det ærede Medlem tror at maatte sige, at det er Hensynet til Mennekkelig ligeoverfor Profitten eller noget Saadant, er det hans Udtryk, som jeg gjerne overlader ham, hvis han foretrækker det. — Den meget ærede Ordfører for Udvalget (Klein) sagde, at der ikke var Noget, der ikke gjerne vilde forhindre, at usødygtige Skibe gik tilfjøs eller ialtsald saadanne Skibe, der udsatte Mennekkelig for sjenynlig Fare; det har jeg ikke draget for tvivl, men, hvad der forekommer mig mere tvivlsomt, er, om Alle ere villige til at træffe de kraftige Foranstaltninger, som maatte findes fornødne for at forebygge dette. Deri ligger jo Afgjørelsen af Spørgsmaalet om Tilsyn med Belastingen, om man er beredt til at gaa ind paa Foranstaltninger dertil, som kræve Offre til den ene eller den anden Side, for at forebygge at Mennekkelig udsættes for Fare ved